VALENCIA LUNO
BOLETIN DEL GRUPO ESPERANTISTA DE VALENCIA -E y D-

LUNA EKLIPSO.

Kvina lunradio.

De multaj monatoj, nia "Luno" devis plenumi sian devon, lumetigante nian legantaron. Sed, multaj baroj, kiuj tute ne koncernas la redaktoraron, eklipsis tian radiadon. Eĉ, perdo, ĉe la fotisto, de multaj paĝoj de la malneto, kiu devigis nin refari la perditaĵon, kio, post longa atendado, pliigis la prokraston.

Pro tio, la enhavo de nia "kvina", estas, plejparte, eksmodiĝinta; sed ni ne volis forigi ĝin, ĉar ni opinias ke ne devas manki la konstatigon de faroj kiujn nia legantaro devas koni, malgraŭ ilia maljuneco. Bonvolu, do, akcepti ilin, kvazaŭ nia foliaro estus alveninta ĉe vi pasintan Oktobron, kiam ni pretigis ĝin al la fotisto.

Multaj aferoj okazis, do, de tiam, kiujn ni devas sciigi al vi, ĉu agrablaj, ĉu ne. Sed, tial ke nia enhavo estas kompleta, ni prokrastas ilin ĝis baldaŭa disradiado, pri kio ni esperas ke vi ne senpacienciĝos!

Multaj demandoj kaj, eĉ, plendetoj, pri nia eklipso, devigis nin klarigi la kialojn. Sincere, ili iomete kontentigis nin, ĉar ili pruvis ke nia elsendado estas bezonata de multaj gesamideanoj, kiuj trovas en ĝi sufiĉan plezuron.

Tiu manko de komunikado inter la "Luno" kaj ĝia klientaro estos korektata en la estonteco. Eĉ, se bezonate, ni oferos la kvanton al la oftecc; materialo ne mankas, sed la tempo por pretigi ĝin, jes!

Tamen, ni rememoras al ĉiuj, ke, krom poeziaĵoj, kiuj, iom post iom aperos, ni devas fari denove jenan rimarkon:

ni gazeteto devas respeguli la kolektivan senton kaj la esperantistan vivon de nia regiono. Ne forgesu tion. Kunlaboru!

VERSIGADA ESPERANTO-GRAMATIKO.

de F. de Souza Almada. (S. Paulo, Brazilo)

(daŭrigo)

Oka regulo nun venas
Prepoziciojn traktanta
Per si mem, post si konvenas
Nominativo reganta.

Se l'akuzativ'aperas
Post kelka prepozicio,
Montro de "Mov'al" liveras
Kaŭzojn aliajn por tio.

Ni studu naŭan regulon
Rilatantan al legado;
Laŭ ĝi, gravegan postulon
Prezentas tiu studado.

Ĉiu vort'estas legata
Kiel oni skribas ĝin,
Kio, fakte, faras glata
La legadon, laŭ doktrin'.

Kaj nun, la deka regulo
Pritraktanta al l' akcento,
Kun serioza postulo
De la lingva fundamento:

Sur l' antaŭlasta ĝi sidas;
Tiu silab' bone rolas,
Kaj, tiel, prononcon gvidas,
Kion la leganto volas.

Regul' dekunua. Jes,
Ke ni ĝin prizorgu nun.
La vortfarada proces':
Vorto ĉe vort' igi kun.

La kunmeton oni faras
Kun ĉefvorto, ĉe la fino
De l'nova vort', kie staras
Laŭ la sistema rutino.

Fine, en kunmetitaĵoj,
Vortoj estas, ja, memstaraj.
Ĉe gramatikaj finaĵoj
Ili estas ordinaraj.

Dek dua regulo venas,
La neadon pritraktanta.
Ĝi estas grava; konvenas
Al uzado tre konstanta.

Ĉe nea vorto, alia
Vorton NE oni ne uzas
Ĝi estus pleonasm'ia,
Kion ni, tute rifuzas.

Nova regulo: dek tria,
Estas la tuja studata;
Temas pri "direkto", ĝia
"Movo al", do, indikata.

Tiel kiel ni imagas
Por uzado akuzativa,
Tre nature ni samagas
Kun litero N aktiva.

Kaj nun venas la dek kvara
Regulo, tre interesa.
Ĝi montras ke estas klara,
Difinita, tre necesa.

F. S. ALMADA.

(daŭrigota)

TRADUKA LUDO. Laŭ sugesto de Dr[o]. E. Tudela.

Ankoraŭfoje, laŭ la juĝantaro, sukcesis sam[o]. F.R.R., trafante, kiel en antaŭaj lunradioj, per jenaj solvoj:

16) A la tercera va la vencida. NUN, NE ESTU DUBO IA;
MI SUKCESOS JE LA TRIA!

17) Tirarle a uno de la lengua. ONI ELTIRIS LIAN LANGON
KVAZAŬ FIŜHOKO, MERLANGON.

18) Mondo y lirondo. NUR TIO, SEN PLU IO.

19) Ir uno rabo entrepiernas. EN LA ANIMO, FROSTO?
INTER FEMUROJ, VOSTO!

20) Vender al ramo. VENDI VINON PODETALE?
AKVON, ANKAŬ, MALLOJALE!

Ni gratulas sam[o]n. F.R.R., pro la totala sukceso en la Traduka Ludo. Li pruvis ne nur sian kapablon, sed ankaŭ sian persiston kaj emon al niaj perfektigaj ekzercoj.

Ni esperas ke, en venontaj lunradioj, ni povos aperigi la solvojn proponitajn de niaj lernantoj al la sekvantaj paragrafoj:

ACERCA DE "ĜI" EN VEZ DE "TIO"

La palabra "ĝi" usamos cuando no hablamos acerca de un hombre, ni acerca de una mujer, sino acerca de algo que no tiene sexo, o cuyo sexo nos es desconocido o indiferente: por ello, casi siempre podemos igualmente bien usar esta palabra, en vez de "tio", cuyo sentido es casi igual. Por ello, en vez de "tio" (el "io" que veo ante mí), eres tú, Juan Carmena, puedo muy bien decir: "ĝi eres tú, Juan Carmena"

EL INMEDIATO FUTURO DEL ESPERANTO.

No es un secreto para nadie, y menos para los esperantistas, que la progresión de la idea de un idioma generalmente aceptado por todos, es de realización muy lejana. Tampoco es un enigma el conocimiento de las causas fundamentales de este lamentable marasmo.

Con ser muy importante la unidad y homogeneidad de los que propugnan la solución esperantista - que a veces deja mucho que desear - las causas esenciales son dos: la creencia, por parte de las cumbres políticas de los países, en que el problema es secundario; en segundo lugar, la disputa por la hegemonía de idiomas nacionales muy importantes, como son el francés y el inglés, y últimamente, el ruso... y el chino.

En cuanto a la importancia del problema lingüistico, hemos de reconocer que los últimos adelantos de la cibernética y de la electrónica, han paliado los inconvenientes del multilinguismo, aunque sus alcances no pueden remediarlos. Solo las organizaciones económicamente poderosas podrán disponer de los procedimientos necesarios para que no se puedan creer en el siglo dieciocho. Muchos centros de enseñanza, auditorios, carecen y carecerán por largos años de los beneficios de esos artilugios que, a pesar de todo, siguen y seguirán siendo procedimientos paliativos, carentes de exactitud y causantes de conflictos, cuya magnitud está en relación directa con la importancia de las tareas encomendadas.

Los rectores de la política internacional han creído, por algún tiempo, que ésto constituía un "laissez passer", pero poco a poco, se van dando cuenta de que el problema no admite demoras ni componendas.

En segundo lugar, la lucha por la hegemonía de idiomas nacionales, que hasta ahora ha oscurecido la verdadera solución del problema, ha sufrido todos los altibajos de las influencias políticas y militares. El signo ha sido hasta ahora favorable al inglés. Pero, últimamente, se augura un neto retroceso para su hegemonía. Las últimas dificultades sufridas por los norteamericanos en el próximo y lejano Oriente, y sobre todo, el recelo y la negativa de los franceses - preponderantes en el concierto europeo - para que, en el terreno lingüístico, no haya manumisión anglosajona, no presagian nada bueno para la pretendida hegemonía del idioma de Milton.

De todo esto se puede inferir que la hora del Esperanto puede estar más cercana de lo que los más optimistas esperantistas puedan imaginar. La rivalidad lingüística le dará el triunfo.

CIRANO.

LA XXIª HISPANA KONGRESO DE ESPERANTO

ALIKANTE, de la 19ª gis la 24ª
de Julio, 1971.

En tiuj datoj efektiviĝis la ĉijara kongreso, kiu estis granda eksponento de entuziasmo kaj efiko de la Organiza Komitato, komprenemo de la tieaj Aŭtoritatuloj, kiuj helpis materie kaj kore; pri la kongresanaro, kiu, sufiĉe multenombre ĉeestis, ili estis la konsistigo de la esenco de la kongreso, tio estas: analizo, diskuto, decido, propono.

La laboraj kunsidoj estis, kvankam malpli densaj ol la amuzaj, efikaj. La prelegoj, hispanlingva de Drº.De la Puente kaj esperantlingva, de Drº. Herrero, tre interesaj kaj atentataj.

La ekskursoj: al Elche, Jijona kaj Benidorm, per aŭtoritataj invitoj, tre interesaj, kaj la lasta, tre ĝojiga, pro la "kampara festo" dum kiu oni ridegis en la sensanga amuzado.

La disvastigo de nia afero, krom la paroladoj de la Provincestra Moŝto de Alikante, de la Urbestraj Moŝtoj de Alikante kaj Benidorm, manifestiĝis per la strattabuligo de la nomo de Vincento Inglada, la alikanta esperantista pioniro, kaj de Esperanto-strato en Benidorm, kie, laŭ promeso de la tiea Urbestro, oni starigos sekcion de libroj pri Esperanto en la konstruota biblioteko de la urbo.

La rezolucioj de la kongreso estis unuanime aprobitaj. Jen, ili estas: Peto al la Ministro pri Informado kaj Turimo ke oni dissendu radioprogramon pri Esperanto, tiel kiel por aliaj lingvoj. Ankaŭ, peto al la Ministro pri Edukado, ke oni atentu pri Esperanto en la nova leĝaro.

Tiel Malfermo, Fermo kiel la Oficiala Bankedo, estis agordaj kun la graveco de nia movado kaj la justigo de nia penado.

Kutime, la organizintoj de kongresoj restas tute elĉerpitaj post siaj klopodoj. La alikantaj, tute male, diris al ni: Ni estas pretaj ripeti nian streĉadon, ĉiam kiam la hispana esperantistaro bezonos nin. Do, se ne estas ebleco por organizi kongreson en iu ajn urbo aŭ urbeto, venu al Alikante!

La ĉefa trajto de la kongreso estis la densa kaj entuziasma partopreno de la junularo, kio estas tre esperiga!

CIRANO.

EL ESPERANTISTA Y EL CASTELLANO.

Todos los españoles conocen bien el espacio que Televisión Española dedicó a la consideración de cuestiones gramaticales, sometida al juicio crítico del Prof. M.Criado de Val.

El interés por todos demostrado referente a este espacio, no es sino un pálido reflejo del que sienten los esperantistas, ya que, aunque no lo crea así la generalidad de la gente, el esperantista siente un amor y un cuidado especiales hacia su idioma patrio, ya que el estudio del idioma internacional, en vez de aminorar su cuidado por el correcto empleo del idioma propio, estimula su interés por su análisis, y le convierte en celoso guardián de sus esencias contra corrientes y usos que amenacen atentar contra su pureza.

En aras de ese prurito, y, alentados por varios esperantistas que tienen ese sentir, vamos a establecer, de ahora en adelante,una sección, cuyo título será el del encabezamiento de esta página, en la que se han de tratar diversos aspectos, especialmente de los indebidos usos que del castellano se hace en la calle, en la prensa, en la radio... y en la Tele!

Desgraciadamente, el tema no tiene fin. Según la célebre dolora de Campoamor ¿qué culpa tiene la nieve, que cae inmaculadamente blanca y pura, si el hombre la huella y ensucia?

El lenguaje, que la Academia presenta limpio, pulido y esplendoroso (?), se vé maltrecho y zaherido en la calle, en el mercado y en la fábrica. Esto resulta, en cierta manera, lógico.

Pero no lo es tanto si el vapuleo es practicado por quien tiene títulos suficientes como para que se le exija pulcritud, si no elegancia, en el uso del lenguaje propio. La letra de molde y la onda radiofónica ejercen una ejemplaridad que, de ser mal empleada de manera sistemática, pueden producir un impacto perjudicial para la pureza del lenguaje.

El español corriente, que solo sabe español, no está a veces preparado para juzgar si se hace indebido uso de su idioma. El que, además del castellano, sabe otro idioma, puede establecer un juicio comparativo, mejor que aquél; y si es un esperantista, tanto mejor, ya que, por ser el Esperanto un lenguaje fundado sobre la lógica, ese juicio puede ser establecido desde una atalaya favorablemente situada para ejercer una crítica con garantías de acierto. En cierta manera, todo esperantista ha cursado, sin saberlo, un curso de gra-

mática comparada.

Creemos fundadamente que, con esta sección, además de cumplir con nuestra tendencia fundamental, demostramos, una vez más, que el esperantista no es un ser despegado de su procedencia nacional, sino que, por el contrario, la defiende en su más genuina esencia: el idioma.

Esperamos vuestra colaboración en este espacio cultural.

MAGISTER.

RUBINSTEIN, POLIGLCTO

Ni ĉiuj, ĉu rekte, ĉu malrekte, aŭdis,foje,mirindajn pianajn ludaĵojn de la granda, netakseble virtuoza Rubinstein. Naskiĝinta en Pollando -kiel Zamenhof- preskaŭ en la naskiĝepoko de Esperanto, li scipovas ok lingvojn,inter ili la hispanan.

Multaj poliglotoj fieras pri siaj kapabloj kaj hontigas siajn aŭskultantojn pri tia supera nivelo. Kontraŭe,Rubinstein konfesas ke li povas paroli en tiuj ok lingvoj, sed,en ĉiuj... malbone! Kaj ankaŭ, ke li, eĉ sonĝas en diversaj idiomoj ... maloportune!

Foje, li parolas france al germano, au itale al hispano, kaj, pro tiu ĥaoso, li, tre plezure, preferus donaci sep el ili kaj paroli nur unu, sed ... bone!

0===0==0===0

Nia juna kaj inteligenta parolanto en "Esperantista Mikrofono" Johano Ciscar Bertó, translokiĝis al Madrido. Bedaŭrante tiun foreston, ni, tamen, deziras al li sukceson en lia nova entrepreno kaj persiston en lia poresperanta laboro, en nia ĉefurbo.

ACTIVIDAD ESPERANTISTA DEL GRUPO.

La actividad del Grupo se ha centrado especialmente y como de costumbre, en la enseñanza del idioma. Además de los cursos cuatrimestrales: Octubre-Enero y Febrero-Mayo, impartidos por el Dr. Herrero, varios cursos quincenales, aprovechando las vacaciones, han sido dirigidos por D. Vicente Martí Miñana, que ha tenido unos éxitos en esa tarea, muy apreciables.

Por otra parte, nuestro veterano Emilio Verdú se ha encargado de aleccionar a un numeroso grupo de jóvenes, en el populoso barrio marítimo de la Malvarrosa, lo cual hace suponer que, en un próximo futuro, se acrecentará la difusión del Esperanto en tan pintoresca barriada.

No son pocos los que se enteran e interesan por el Esperanto gracias a las emisiones de "La Voz de Levante", cuyo "Esperantista Mikrofono" sigue esparciendo la llamada y la enseñanza.

Rogamos a todos los que puedan escucharnos, a partir del día 10 de Octubre, todos los Domingos, a las 23 h. 45', por onda de 358 m. 836 kilc., en regiones apartadas de nuestro Levante, lo comuniquen a la Emisora (Colón, 11-Valencia), lo cual justificará ante sus rectores la eficacia de su apoyo a nuestro esfuerzo. ¡Tenemos controles de audición en Escandinavia!

Nuestro "Boletín" se hizo eco de nuestra excursión preparatoria del Congreso de Alicante, en el mes de Junio, que fué muy "exitosa"-como se dice ahora- bajo todos los conceptos.

En Septiembre se organizó una excursión con predominio juvenil, a Peñíscola y Morella, como fin del cursillo rápido que demostró, una vez más, que el Esperanto sigue interesando a la juventud.

NE PLU INTER NI!

Malĝoje ni eksciis ke nia kara samgrupano Ernesto Guillem Tarín, unu el la plej malnovaj kaj aktivaj membroj de nia valencia esperantistaro, forpasis, la 11an de Augusto, en Limoges (Francujo) revene de vojaĝo al Parizo, viktimo de subita kaj neatendita malsano.

Guillem estis la vigliganto de nia rondeto kaj lia kolektemo estis, por ĉiuj, granda altiraĵo, instrua distro kaj, por komencantoj, allogo kaj interesigo por Esperanto.

Al lia bonkora vidvino kaj al lia filo, ni sendas, nian plej malĝojan lunradion.

POR ĈIAM KUN NI!

La dekduan de pasinta Januaro plenumiĝis la deka jarreveno de la forpaso de nia kara Ludoviko Hernández Lahuerta. La freŝaj esperantistoj ne povas bone kalkuli la gravecon de la poresperanta laboro de Ludoviko; por li, ĉio alia estis negrava priokupo. Ni povas aserti ke li estis "tuteca esperantisto", kaj la hispana movado ŝuldas al li la starton de la postmilita agado, en tre malfacilaj cirkonstancoj.

Verkisto, oratoro, organizanto, li sola estis la ekvivalento de tuta estraro kaj la valenciaj esperantistoj, pli ol la ceteraj, gardas en siaj koroj ĉiaman memoron kaj profundan dankemon al li.

Nia neforgesebla poeto Fransesc Vilá, lia karmemora amiko kaj admiranto -ankaŭ, bedaŭrinde, forpasinta- verkis belan adiaŭon, okaze de la malapero de L.Hernández.

LASTA ADIAŬO.

Kruele, avide, La Morto severa
en trista la tago, en horo amara,
kun frapo terura, kun forto mistera,
haltigis la koron de l'frato plej kara.

Neniam plu vibros en vira voĉ'lia
torento de vortoj kun varmaj sukcesoj.
Neniam plu verkos per plumo pasia
li, belajn raportojn pri niaj kongresoj.

Kun nobla agado li luktis konstante;
por lingv'Esperanto li iĝis semisto.
La stelo de l'Majstro nun brilas tremante,
Li estis bonulo, li estis artisto!
....

Adiaŭ, Hernández! Vi, preter la Vivo,
por nia ĉagreno ne plu ĉe ni estos.
Pro vi, se nin vundis funebra motivo,
en niaj la koroj por ĉiam vi restos.

F. VILÁ.

Forpasis, ankaŭ, la poeto, kaj ni, tial, perdis vibrantan liron kaj bonkoran viron kiu restos, ameme, en niaj pensoj.

LA KVINDEK SESA UNIVERSALA KONGRESO DE ESPERANTO.

LONDONO. 31an VII - 7an VIII. 1971

Pli ol 2.000 Kongresanoj el 40 landoj kunvenis en la brita ĉefurbo, sub la alta protekto de la Lordo de la granda urbo.

En ĝi oni kiskutis, speciale,la neŭtralecon de U.E.A., kaj per absoluta plimulto oni konfirmis la rigidecon de la ĝisnuna sinteno.

La diskuto de la solvo de la lingva problemo estis planita antaŭ reprezentantoj de angla kaj franca organizoj. La rezultato estis publikata en la fina rezolucio,kiu agnoskas ke na cia lingvo ne taugas por internaciaj oficialaj rilatoj.

La uzebleco de Esperanto por komercaj, sciencaj, diplomatiaj,juraj kaj politikaj celoj estas agnoskitaj kaj komunikotaj al,U.N.E.S.C.O. kun la ceteraj punktoj.

La solena Malfermo, kun la brila parolado de Prfº. Lapenna, la Brita Vespero, la Teatra -per bonega prezentado de la Bulgara Esperanto-Teatro-,la Balo, k.t.p. estis tre sukcesaj, tiel kiel la Oratora Konkurso, la literatura kaj la Somera Universitato, kiuj pruvis, pliafoje, ke Esperanto baziĝas sur kultura fundamento.

La Fermo kun la adiaŭo ĝis Portland, venontjare, konfirmis la fidon kaj esperon pri konstrua kunagado, kaj la alvokon al unuiĝo de ĉiuj esperantistoj en la mondo.

*****

DIVERSAJ ESPERANTISTAJ RENKONTIĜOJ

Krom la ALIKANTA-VALENCIA renkontiĝo, ĉisupre nomita, ni devas citi la 13an de la BARCELONA PROVINCO, efektivigita la 20an de Junio en Sant Cugat del Vallés. Ni sufiĉe konas la entuziasmon kaj la kapablon de katalunaj esperantistoj por akcepti ke ili sukcesis. Dum la Meso, Pastro Casanoves faris belan predikon kaj, en la Aŭtonoma Universitato, la famkonata argentina verkisto Jorge Hess prelegis, tre elokvente.

Tiuokaze oni malkovris strattabulon, en bela, nova avenuo, kun la nomo "Esperanto" kaj, fine, okazis frateca kunmanĝado.

^ FRANCA-HISPANA renkontiĝo de esperantistoj okazis en la Stono San Martin, la 13an de Julio, ĉe la landlimo, en la tradicia festado pri la Tribovina Tributo. Kiel ĉiam, Esperanto estis plifortigo de pacamaj internaciaj rilatoj, kaj la lingva komuneco donis al la festo pli realan karakteron.

ESPERANTO EN MADRIDO.

Respondante al nia enketo pri kie oni povas lerni Esperanton en nia ĉefurbo, la sekretariato de la Madrida Klubo informis nin tre afable per la jenaj indikoj:

En Madrida Esperanto-Liceo (Princesa, 78-2º)
Mardo kaj Vendredo, de 8ªh 30'ĝis la 10ª.
En Fervojista Asocio (Moratin, 10, 2º)
Lundo, Merkredo, Vendredo, de 7ª ĝis 9ª.
En Carabanchel, en la Grupo "Diamanto" (Dr.Espina,34. D.P.19

ESPERANTO en CULLERA

La Kurso de Esperanto, tiel fervore entreprenita de samº. López Plazas devis ĉesi pro ĝena malsano de la instruisto. Pro malapero de tiu malagrablaĵo la kurso ekfuncios baldaŭ, kaj ni esperas ke ĝi estu tiel sukcesa kiel oni povis imagi pro la inskriboj, en Gómez Ferrer, 13, Cullera.

ESPERANTO EN LA TVE.

Diversfoje, la Prezidanto de HEF., per trafaj intervenoj en Madrida Radiostacio kaj en Televido, instruis la vid-aŭskultantojn pri la celoj kaj atingaĵoj de la internacia lingvo, kaj, tiel, milionoj da hispanoj konscias pri la graveco de Esperanto.

EL LA KASTELO DE GRÉSILLON.-

Ni ricevis tre afablan saluton de B.Cheverry, kiu dankas pro la elsendoj de Esperantista Mikrofono kaj sendis al ni belan programon por informi pri la novaĵoj en Grésillon, kiu tiel bone antaŭenpuŝas Esperanton per allogaj internaciaj kontaktoj en tiel mirinda kaj idilia kunvenejo.

VICHY ALVOKAS...

Per bela kaj okulfrapa faldfolio en Esperanto, la fama akvokuracejo propagandas. Ĉiuj povas tion ricevi petante ĝin al: Syndicat d'Initiative.19, Rue du Parc. VICHY (Francia)

IMITINDA EKZEMPLO

Antaŭ kelkaj monatoj ni eksciis la malagrablan novaĵon ke samº POELHUIS, el Brugge -kiun ni, plezure, ekkonis kaj akompanis dum lia restado en Valencia- estis forpasinta en Brugge.

Memore de la feliĉaj momentoj pasigitaj kun la valenciaj samideanoj, lia tre estimata vidvino sendis al nia Grupo konsiderindan kvanton da mono por ke ni dediĉu ĝin al la propagando de Esperanto, kiun ŝia edzo tiel ŝatis.

Tiucele, per speciala kunsido, nia Grupo, oficiale agnoskis tiun noblan geston, kaj dum la klaso de Esperanto, la instruisto tion sciigis al la lernantaro, kies partopreno en la ekskurso al Alikante ricevis konsiderindan rabaton, dank' al la mecenateco de vidvino POELHUIS-PINTELON, kiun la valencia esperantistaro ne forgesos.

=========

VITAMINOJ POR NIA "LUNO".

De tempo al tempo, kelkaj samideanoj, konsciaj ke sen blovo la muelilo ne funkcias, enblovis iom da freŝa spirado en niajn malgrasajn rezervaĵojn. Hodiaŭ ni kvitancas kelkajn el ili:

Samº J. López, el Cullera:	72	ptjn.
Gesamºj Lencer, el Usono:	250	"
" Schoon, el Haarlem:	190	"
Samº R. Albero, el Burjasot:	50	"
Samº M. Manteca, el Alikante:	100	"

kaj, eble, ion pli, kiun ni, nun, forgesas, kaj al kies malavaraj donacintoj ni petas ke ili bonvolu refreŝigi nian memoron pri ĝi.

========

DANKESPRIMO. Multaj gesamideanoj, eĉ en foraj landoj, aŭdis la elsendojn de Esperantista Mikrofono, kaj sendis al ni la konstatigilon. Aliaj, ne aŭdinte ilin, tamen kuraĝigis nin.

Ni, tial, dankas ilin, nome: samºj DONY Jacques (La Ricamarie, Francujo); ASLANG, TOM ARBO, RANDOLF GROTMAL, C.STOPBOWITZ, PER J. KROGSTIE, OTTO PRITZ, TH. FRUALABEL, R. BUGGE-PAULSEN, O.KOLBREK, FORGUES, CASPARY, TAMIKO KAŬAKAMI, GUDRIN SVENDSEN, el Oslo; Snº.VINCENT (Les Andelys); A.SEVERI, el CORSEAUX -Svislando).